

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3-siej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu i na prowincyi 1 Mk. 50 f.

Biura Redakcji i Administracji ul. Podwale 3. — Ekspedycja miejscowa ul. Czarneckiego 13. Pojedyncze numery do nabycia w Ekspedycji, ul. Czarneckiego 13, w Reklamie Prasowej, Choraszyńska 7, w trafikach i biurach drukarskich. — Listy należy frankować.

Reklamacja stwarza wolne od opłaty. Konto P. K. O. Nr. 161.686.

Telefon Redakcji Nr. 193. — Telefon Administracji 73.

PRENUMERATA:

	miejsce	kwartał
w Lwowie bez dostawy	30 Mk	
z dostawą	35 Mk	
w przesyłce pocztową w Polsce	35 Mk	
w innych państwach	30 Mk	

Ceny ogłoszeń (anonimów): Wiersz nonpar. 7 linowy lub jego miejsce 1 Mk 50 f., tabularny i bezowy 1 Mk 80 f. — Drobne ogłoszenia po 40 f., od wyrazu trzynastym drukiem podwójnie.

Nadesłane i makrologia po 4 Mk, po kromce i komunikaty 5 Mk, za wiersz 4 linowy lub jego miejsce miary nonpar.

Ogłoszenia w Dzienniku urzędowym po 3 Mk, tabularne i bezowe po 3 Mk 50 f., za wiersz nonpar. 4 linowy lub jego miejsce.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej”, Lwów, Podwale 3, w godzinach od 8—3 i od 5—7.

„Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny otrzymują tylko osoby i instytucje abonenci „Gazety Lwowskiej” za połowę rocznej prenumeraty tj. 60 K. (42 Mk.)

„Przewodnik” osobno prenumerowany kosztuje 120 K. (84 Mk.)

Listy i przesyłki rękopiśmienne należy przesyłać do Redakcji „Przewodnika” pod adresem: Lwów, ul. Walewa Nr. 31, I piętro (nad mezaninem).

CZEŚĆ URZĘDOWA.

Prezes dyrekcji skarbu zamianował respicjenta strazy skarbowej, Józefa Swobodę, komisarzem kontroli skarbowej II. kl. w XI. kl. rangi.

Prezes dyrekcji skarbu zamianował tytularnego respicjenta bylej strazy skarbowej Ludwika Gerulę, komisarzem kontroli skarbowej II. kl. w XI. kl. rangi.

Rozporządzenie Rady Ministrów

W sprawie ustalenia szkód na zdrowiu i życia, wyrządzonych osobom cywilnym przez wydarzenia wojenne.

Na zasadzie art. 2 p. 1 Dekretu z dnia 31/I, 1919 r. (Dz. p. Nr. 12 p. 132), oraz art. 29 Dekretu z dnia 3/I 1918 r. (Dz. p. Nr. 1 p. 1) zarządza się, co następuje:

Art. 1.

W celu uzyskania odszkodowania od państw nieprzyjacielskich przeprowadza się dla państw Głównego Urzędu Likwidacyjnego ustalenie szkód na zdrowiu i życiu, wyrządzonych ludności cywilnej na skutek wydarzeń wojennych.

Wyniki tej akcji służyć będą również Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej dla celów opieki społecznej w zakresie jego kompetencji.

Ustalenie powyższe nie może być podstawą do jakiegokolwiek roszczeń osób poszkodowanych do Państwa Polskiego i nie przesądza wynagrodzenia za szkodę poniesioną,

Art. 2.

Ustaleniu podlegają szkody na zdrowiu i życiu poniesione, poczynając od dnia 28-go lipca 1914 r., przez osoby cywilne, będące obywatelami Państwa Polskiego, względnie państw sprzymierzonych i stowarzyszonych, na skutek wszelkich działań wojennych państw wojujących oraz bezpośrednich następstw tychże, na skutek aktów okrucieństwa, gwałtu lub złego obejścia się, więzienia, deportacji, internowania, ewakuacji i robót przymusowych, zarządzonych przez władze wojskowe lub cywilne, oraz na skutek nieszczęśliwych wypadków w zakładach lub przedsiębiorstwach pod zarządkiem władz okupacyjnych.

Art. 3.

W celu wykonania niniejszego rozporządzenia przeprowadza się:

1. rejestrację osób poszkodowanych na zdrowiu oraz osób, które były na utrzymaniu poszkodowanych, zabitych lub zmarłych, na podstawie zgłoszeń samych zainteresowanych,

2. dochodzenie wstępne dla sprawdzenia, względnie uzupełnienia podanych faktów w drodze zawiadzeń urzędowych, zeznań świadków, badań lekarskich, oraz wogóle opinii rzeczoznawców,

3. kwalifikowanie zarejestrowanych, polegające na stwierdzeniu szkody poniesionej na zdrowiu lub życiu, jej sprawców, okoliczności, stopnia wyniku dla poszkodowanych niezdolności do pracy, wydatków poniesionych na leczenie, potrzeby opieki nad poszkodowanymi, oraz rodzaju i kosztów tejże.

Art. 4.

Rejestrację w myśl art. 3 p. 1 na ziemiach b. zaboru rosyjskiego przeprowadzają państwowe urzędy pośrednictwa pracy, właściwe według miejsca zamieszkania zgłaszających się osób. Osoby zainteresowane mogą zgłaszać się albo wprost do właściwego urzędu pośrednictwa pracy; albo też o ile zamieszkuje poza siedzibą tego urzędu, za pośrednictwem urzędu gminnego, względnie magistratu miejsca swego zamieszkania.

Na ziemiach b. zaboru austriackiego rejestrację przeprowadzać będą starostwa, względnie magistraty miast o własnym statucie.

Art. 5.

Dochodzenie wstępne w myśl art. 3 p. 2 na ziemiach b. zaboru rosyjskiego przeprowadzać będą delegaci opieki społecznej Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej przy pomocy władz administracyjnych pierwszej instancji oraz organów samorządowych. Do lekarskich przedewszystkiem powoływani będą lekarze powiatowi, których współdziałanie unormują osobne instrukcje.

Na ziemiach b. zaboru austriackiego dochodzenie wstępne przeprowadzać będą starostwa, względnie magistraty miast o własnym statucie.

Art. 6.

Kwalifikacje osób zarejestrowanych w myśl art. 3 p. 3 dokonywują zwoływane w miarę potrzeby powiatowe komisje kwalifikacyjne. Do składu komisji powiatowej kwalifikacyjnej należą: 1. na ziemiach byłego zaboru rosyjskiego delegat opieki społecznej, względnie inspektor pracy, zaś na ziemiach b. zaboru austriackiego starosta—jako przedstawiciel Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, względnie jego zastępca w urzędzie, wyznaczony przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej; 2. lekarz powiatowy, względnie jego zastępca; 3. na ziemiach b. zaboru rosyjskiego przedstawiciel powiatowego związku komunalnego, wyrazony przez sejmik, lub zastępco, członek wydziału powiatowego wyznaczony przez wydział a w miastach,

wydziałonych ze związku powiatowego, — przedstawiciel Rady miejskiej; na ziemiach b. zaboru austriackiego przedstawiciel Rady powiatowej, a w razie jej rozwiązania przedstawiciel Rady przybocznej starosty, względnie komitetu doradczego. Otrądom komisji przewodniczy urzędnik, wymieniony w p. 1.

Art. 7.

Powiatowa komisja kwalifikacyjna dokonywa kwalifikacji na podstawie materiału, przedłożonego przez przewodniczącego komisji oraz w razie potrzeby na podstawie badania osoby poszkodowanej. Jeśli komisja uzna materiał ten za niewystarczający, przekazuje akta sprawy przewodniczącemu do uzupełnienia, albo też sama uzupełnia dowody.

We wszystkich sprawach, podlegających jej rozpatrzeniu, komisja kwalifikacyjna może zasięgać opinii rzeczoznawców. Uchwały komisji zapadają większością głosów.

Art. 8.

Sprawy rozpatrzone przez komisje kwalifikacyjne i kwalifikujące się do odszkodowania wojennego, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej przekazuje Głównemu Urzędowi Likwidacyjnemu do załatwienia.

Sprawy, co do których zaprotokolewano odrębne zdanie członka komisji, jak również sprawy, co do których strony interesowane zgłosiły do właściwego organu władzy, przeprowadzającego ustalenie szkód na mocy niniejszego rozporządzenia, umotywowany sprzeciw w ciągu 2 tygodni od dnia uchwały odnośnej komisji kwalifikacyjnej, podlegają rozstrzygnięciu Głównego Urzędu Likwidacyjnego, który w razie potrzeby może zażądać od Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej ponownego przeprowadzenia dochodzenia, względnie rozpatrzenia sprawy przez powiatową komisję kwalifikacyjną w innym składzie.

Marja Bańkowska.

12)

Piosnka żołnierza.

(Ciąg dalszy).

Opowiadał spokojnie, monotonnym, objętym tonem:

— Przed kilka tygodniami, nie pamiętam już dokładnie, którego dnia to było, wysłano mnie z kilku ludźmi na patrol. Ono chodziło o to, aby zbadać, jak daleko dochodzą placówki niemieckie. Noc była kompletnie ciemna; był mój, chmury ciężkie zasłoniły gwiazdy, brodziliśmy formalnie w tej ciemności, jak w atramencie. Posuwaliśmy się naprzód, kierując się tylko słuchem. Gdy już posłyszeliśmy charakterystyczny gwar okopów, zostawiliśmy moich towarzyszy, ukrytych w trzcinach, a sam, zsiadłszy z konia, posunąłem się naprzód, jak mogłem najciszej.

Wtem — oślepiający przeraźliwie jaśny potok światła rozdarł ciemność; doznałem wrzasku, że to strumień rozpalonego do białości felaza lśnił mi w rozszerzonej ciemności ścieżki. Podobnego wrzasku doznały estowicki, który wyprowadzony z niewygod, spojrząłby prosto w słońce.

Upadłem na ziemię i zdaje się zemdląłem; nie zdawałem sobie zupełnie sprawy z tego, że straciłem wzrok, ani z jakiego powodu.

Później wytłumaczył mi niemiecki feldfelbel że zupełnie słuszną dumą, że to ich przepisy, największy refleksywny oglądają mi tak serdecznie w ślepie. — Wzięto mnie

do niewoli i zapakowano wraz z tłumem szkodów do tak zwanego obozu jeńców.

Jeśli sobie nie odebrałem życia w ten piekielny, to jedynie dlatego, że absolutnie nie miałem możliwości Rozbrojono mnie oczywiście zupełnie, a nie mogłem nawet liczyć na to, że się struję „jedzeniem”, bo mi wszystko z pod rąk zabierali moi współtowarzysze.

Dobremu sercu i silnej pięści Fedka, który, nie wiadomo, co sobie do mnie upatrzył, zawdzięczałem to, że mi się oaroił czasem kawałek chleba.

No, i byłbym tam sobie spokojnie z głodu umarł, gdyby nie wuj Grodzki, choć mimo wszystko, nie mogłem mu być wdzięczny za to, — skłóczył, przyszykując wargi.

— Tak bardzo pragnie pan śmierci? — spytała cicho.

— Jak wybaczenia, — czyżby to pa nią dziwić mogło?

— Nie ma pan nikogo... nieczego, dlaczego chciałby pan żyć?..

— Nie — odparł krótko.

— Więc pan nie jest tożsaki? — spytała, przycisnąjąc do siebie bijące serce.

— Nie, — sądzę pani że na myśl przyszło? Prawda, byłem swego czasu zaręczony, ale to zerwało się, a moja narzeczona podobno zamąż pocięła.

Hanka pchyliła się i wzięła jego rękę w swoje:

— I tak nie, nie, nie ma pan nadziei na wyzdrowienie?..

— Nie! Nie! — odparł namiętnie.

W tej odpowiedzi było morze nadziei i szalona obawa zawodu.

— Więc niechże pan słucha — powiedział powoli — wciąż trzymając jego dłoń

nie w swoich, jakby chciała, by w dotknięciu jej ręk, wyczytał to, czego nie mógł dojrzeć w jej oczach. — Stała panna jest ciężka, ale nie bezładnie, od pana będzie wiele, wiele zależało, czy się zmieni na lepsze; od pana i odemnie. Ja uczaię wszystko, co w mojej mocy, niech i pan sobie nie ma nic do wyrzucenia. Będziemy razem walczyli, zgoda?

— Jakże pani ma dziwnie miłe ręce, odparł w miejsce odpowiedzi i takie jaśne znajome. Zdaje mi się, że znałem jut kiedyś ręce pani, się to mi się zapewne zdaje tylko, bo przecież mówimy ze sobą drugi raz w życiu dopiero — nieprawdaż?

— Tak, odparła Hanka i z wolna usunęła rękę.

— Pani się może gniewa, obraziłem panią, spytał zaniepokojony.

— O nie; wcale nie, tylko nie odpowiedział mi pan jeszcze na moje pytanie.

— A tak więc zgoda, — odparł, pochylając głowę i całując ją w rękę.

Hanka wstała z miejsca i wzięła do rąk flaszkę z krogulami, poczem lekko dotykając jego skrośi palcami, przechyliła mu głowę wstecz; skłania rureczka dotknęła powiek, chore oczy zacisnęły się bolesnym skurczem i spłynęły z nich dwie wielkie, jasne łzy.

VIII.

Rozpoczęła się kuracja, monotonna uciążliwa i przykra. Przykra szczególnie dla Jana, który obdarzony silnym zdrowiem nie cherował nigdy i po prostu nie umiał się leczyć.

Zdenerwowany, zszokowany swą bezsilnością, poddawał się tym kobiecym rękom, spełniającym jakieś magiczne praktyki wokoło niego. Dzielnieństwem byłoby spodziewać się po kilku a choćby i kilkunastu posiedzeniach, jakiegokolwiek polepszenia, a jednak ciągnęła jednostajnie, ciągnęła martwo otaczającą go noc, oddziaływała przynębiająco. Wmawiał w siebie, że nie ma żadnej nadziei, nie pozwalał sobie na żadne rojenia o lepszej przyszłości, a jednak mimo tego, starannie na dnie duszy ukryta, — była ta nadzieja. Związało się to uczucie silnie z osobą Hanki, wierzył jej i poddawał się coraz więcej jej wpływowi, jakby widziony intuicją ślepych, odgadł to i przeczł, że ona pragnie jego dobra więcej, niż on sam.

Na chwile, które razem spędzali, cieszył się w te swoje długie, bezsenne noce; jej obecność nie tylko wypełniała mu pustkę bezmiernie smutnych dni, ale przynosiła mu dziwne ukojenie. Pasał życie w szpitalu było wprost nie do zniesienia, szarpał się i przetrwał w sobie tę mękę, czując z rozpaczą, że w tych warunkach nigdy do zdrowia nie przyjdzie.

Pewnego dnia, gdy Hanka, jak codzień przyszła odwiedzić go z rana, jego mizerniejszy jeszcze, niż zwykle wygląd, uderzył ją i zatrwożył.

— Co panu jest? — spytała, siadając przy nim — wygląda pan jak po chorobie, co się stało?

(Ciąg dalszy nastąpi).

Art. 9.

Zgłoszenia na ziemiach b. zaboru austriackiego w myśl austriackiej ustawy z d. 31 grudnia 1917 r. (Dz. U. P. 525), dotyczącej szkód na zdrowiu i życiu, wyrządzonych przez bezpośrednie działania wojenne...

Art. 10.

Dla zgłaszania szkód, wymienionych w art. 2, które zostały wyrządzone przez organy państwa niemieckiego osobom, zamieszkującym obecnie na terenie Państwa Polskiego...

Art. 11.

Koszta postępowania przy ustaleniu szkód na zdrowiu i życiu ponosi Skarb Państwa z wyjątkiem kosztów, spowodowanych przez niezasadnione żądania poszkodowanych.

Art. 12.

Uchyla się rozporządzenie Ministra pracy i opieki społecznej w porozumieniu z prezesem Głównego Urzędu Likwidacyjnego w sprawie rejestracji pretensji ludności cywilnej z tytułu szkód, wyrządzonych na życiu lub zdrowiu przez wyziski wojenne...

Art. 13.

Zobowiązuje się przez właściwe władze kompetencji Ministerstwa pracy i opieki społecznej w zakresie opieki społecznej w pierwszej instancji, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu uprawnienia delegatów opieki społecznej...

Art. 14.

Ustalenie wymienionych w niniejszym rozporządzeniu szkód na zdrowiu i życiu, wyrządzonych osobom cywilnym na obszarach b. dzielnicy pruskiej przeprowadza się sposobem określonym przez Ministerstwo tej dzielnicy w porozumieniu z Głównym Urzędem Likwidacyjnym.

Art. 15.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austriackiego poleca się Ministrowi pracy i opieki społecznej w porozumieniu z Głównym Urzędem Likwidacyjnym i z innymi Ministrami według kompetencji...

Kierownik Ministerstwa: (-) E. Turowicz. Warszawa, d. 28 czerwca 1920 r.

Obwieszczenie.

w sprawie składania deklaracji o posiadaniu przedmiotów niezbędnych do zaopatrzenia armji w odzież.

W uzupełnieniu obwieszczenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 lipca 1920 r., ogłoszonego w Monitorze Polskim Nr. 153, zarządza się na zasadzie art. 5 Ust. z dnia 1 kwietnia 1919 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych...

a) ciepłej białej, b) bawełny, wełny i przędzy z tych surowców. Odnośnie do sposobu i terminu składania deklaracji wyszczególnionych w pkt a) i b), jak również odnośnie do sankcji karnej za niezłożenie deklaracji, obowiązują postanowienia...

wisnia zawarte w art. 2-10 powołanego na wstępie obwieszczenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 lipca 1920 r. (Monitor Polski Nr. 153).

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. (-) Dunikowski. Warszawa, dnia 4 sierpnia 1920 r.

Prezydium Rady Ministrów o naszej kontrofenzywie.

Wczoraj wieczorem około godz. 9 ukazały się w Warszawie odezwy, wydane przez Prezydium Rady Ministrów, treści następującej:

Obywatele Warszawy! Rząd otrzymał wiadomości o zwycięskim pochocie Armji polskiej na flanki wroga, atakującego Warszawę.

Wojska nasze pod osobistym dowództwem Naczelnego Wodza osiągnęły już linię Garwolin-Zelechów-Parczew.

Z północy donoszą o rozbięciu czterech bolszewickich dywizji.

Na liniach obronnych przed Warszawą zwyciężyły nieprzyjacielskie ataki krwawo odparto.

Obywatele Warszawy! Wyłecicie wszystkie siły celem niesienia pomocy naszemu wojsku w jego bohaterskim wysiłku do zwycięstwa.

Warszawa 16 sierpnia 1920.

Prezydium Rady Ministrów.

Z frontów.

Komunikat sztabu generalnego.

Z dnia 16 sierpnia b. r.

Kontrofenzywa polska pod dowództwem Naczelnego Wodza.

Front północny: Zapoczątkowana przez gen. Sikorskiego kontrataka naszej armji północnej, pomimo nader trudnych warunków rozwija się w dalszym ciągu bardzo pomyślnie. Nie bacząc na ciężkie straty i zacięty opór przeciwnika, który przeciwstawił naszym siłom w tym rejonie aż 10 dywizji, oddziały armji północnej na całej linii posuwają się naprzód.

Dnia 16 b. m. odzyskano po ciężkich walkach Oiechazów. Nieprzyjaciel w poszczególnych punktach rozpoczął już gwałtowny odwrót.

Lotnicy nasi, których współdziałanie daje świetne rezultaty, ostrzeliwują cofające się kolumny przeciwnika, gotując ich płoch. Liczne jeńców znaczną. Rezultaty dają się już odczuwać nader dodatnio armji naszej broniącej stol. cy, gdyż nacisk od północy w kierunku na Zegrze i Demby osłabł bardzo znacznie. Gwałtowne walki natomiast miały miejsce w ciągu całego dnia 15 i 16 b. m. w rejonie Radymina oraz na odcinku południowym przyczółka broniącej przez dzielne wojska szerszeńsk. h.

Oddziały nasze, gromadzone pod Radyminem przez generałów Biondkowskiego i Zygowskiego oraz pułkownika Burgharda, parokrotnie przechodziły do walki wręcz, paralizując całkowicie ataki nieprzyjaciela. W rezultacie nie tylko zdołano utrzymać w całości sakazną linię obronną, lecz w poszczególnych punktach samorzutnie posunięto się nawet naprzód, zdobyto znaczną ilość jeńców i ujęto dowódcę brygady oraz komisarza bolszewickiego. Ze szczególne uznaniem należy podkreślić bohaterską śmierć ks. kapelana Ignacego Skorupki z 8 dywizji piechoty, który w stule i z krzyżem w ręku przetrwał atakującym oddziałowi.

Front środkowy: Dnia 16 b. r. armje frontu środkowego rozpoczęły kontrofenzywę w wielkim stylu pod bezpośrednim kierownictwem Naczelnego Wodza.

Po gwałtownym marszu ponad 40 km. linią Wieprza, już w południe oddziały 14 dywizji osiągnęły Garwolin, osaczając w ten sposób nieprzyjaciela, który pod Maciejowicami próbował przeprawić się przez Wisłę.

Zdobyć już dotychczas znaczna Prawe skrzydło 4 armji, przelatując opór nieprzyjaciela pod Kockiem, zdobyło i dokoła, 14 kaabin maszynowych i około 200 jeńców. Armje postępują w walkach szybko naprzód.

Front południowy: Celem wyrzucenia oddziałów nieprzyjacielskich, które pod Sokalem i między Kamionką strumitową a Buskiem przeszły na lewy brzeg Buga, zarządza kontratak. Na północ od Zloczowa, Zborowa i wzdłuż Strypy odparto lokalne ataki nieprzyjacielskie.

Naczeln. Dowództwo Sztabu Generalnego.

Ziemia Lubelska wydała nadzwyczajne wydanie, donoszące o klęsce bolszewików pod Hrubieszowem i Dorohuskim oraz na linii rzeki Wieprz. Próby sforsowania przez nieprzyjaciela linii Wieprza w rejonie Kurki Ożarów, zostały ogarnięte artylerji i karabinów maszynowych przez nas całkowicie nadermianic. Nieprzyjaciel wycofuje się na wschód. Miejscowości Gródek i Kaszów zostały zdobyte w brawurowym ataku przez oddziały grupy Hozera. Nieprzyjaciel został odparty z tych miejscowości w zupełnym popłochu. Oddziały gen. Bałachowicza, pozostałe na tyłach nieprzyjaciela, rozwijają energiczną działalność, paralizując wszelką akcję zaczepną nieprzyjaciela.

Nad Bugiem brygada piechoty zajęła w dzielnych natarciu Dorohów i Swierze. Dotychczas wypadu na wschód od rzeki Bug do Lubomia.

Na odcinku dywizji ukraińskiej zajęto po zaciętej walce Czerniejów. Następnie wyparto nieprzyjaciela z Bobolowic i Wołkowiam. Dywizja Legionów po zaciętej walce odbiła Hrubieszów, zadając nieprzyjacielowi wielkie straty w zabitych i rannych. Wzięto jeńców z 7 dywizji baszkirskiej i 25 brygad jazdy. Nasze straty znikome.

Powyższe wiadomości otrzymała Ziemia Lubelska od oddziału II. sekcji polityczno-prasowej.

Dowódca frontu południowo-wschodniego.

Dobre wieści.

Kurier Warszawski pisze:

Sami bolszewicy przyznają, iż siły ich słabną. Świadczą o tem odezwy polowego politycznego oddziału pewnej dywizji, znalezione u jeńców. Powiedzano w nich, że po przejściu Buga, w szeregach żołnierzy sowieckich wybito zamieszanie. Jasno bije z tych odezwy trwaga, iż w szeregach bolszewickich siera się lęk, dezercja i posunię bezsilności. Jeszcze nieco wysiłku naszej armji, jeszcze jak największe współdziałanie społeczeństwa, a odeprzemy wroga od stolicy tak daleko, że w panicznym strachu cofnie się, a my będziemy dyktowali warunki pokojowe.

Komunikaty sztabu generalnego z ostatnich dni znamionują stanowczy zwrot w sytuacji naszego frontu. Stwierdzają one, że początek wielkiej bitwy pod Warszawą, zarysowującej się na całym łuku, zaczyna się faktami, które uprawniają nas do najlepszej nadziei, zarówno tam, gdzie intencyjnie przesła już w ręce naszego dowództwa, jak i tam, gdzie jeszcze odieramy ataki.

Sprężystość i rozmach akcji naszych wojsk okazały się w doskonałej formie. Możemy dziś śmiało stłumić i przez odrzucenie pesymistyczne nastroje kotłujące się w wielu umysłach przez długi okres odwrętu, możemy spojrzeć śmiało w przyszłość i niecierpliwie trwać w zbiorowej pracy dla frontu. W tej powinnosci nie wolno nam ustawać ani na chwilę, zarówno w większych jak i skromnych pozycjach. Front nie tylko wzmożił się i stękał do obrony, ale wszystko wskazuje na to, że armja nasza uzyskała także elastyczność i siłę rzutu. Może już niedługo urzeczywistnimy te w kształtach bojowego czynu, ale armja musi nieustannie być wspierana przez cały naród. W obecnej chwili bliskość frontu ułatwia to zadanie. Tem większą zatem powinna być wydatność naszych zabiegów.

Przebieg Wieczorny pisze: Wczoraj w mojej korespondencji jednego z pism angielskich Polsce niekompetentnie przychylnego wrócił z frontu warszawskiego i natychmiast telegrafował swemu dziennikowi, że na podstawie wzięcia frontu można być spokojnym, wobec dokonanych środków ostrożności, o los stolicy Polski. Warszawa nie dostaje się w ręce bolszewików — pisze korespondent angielski — bo wojska dzielnie stawiają opór, a ludność cała stoi za wojskiem gotowa do operu.

Ministrowie na froncie.

Dnia 15 b. m. udali się na zwiedzenie linii bojowej w obrębie przyczółka mostowego Warszawa Minister sztarku Grabski i aprowizacji Sliwński. Towarzyszyli im Wiceminister Zborowski i oficer naczelnego dowództwa por. Wróblewski.

Ministrowie zjedzili kilka oddziałów broniących Warszawy i dotarli do czołowych pozycji, gdzie bezpośrednio mieli styczność z walczącymi w okopach oficerami i żołnierzami.

Jak stwierdzili, w wojsku naszym panuje wielki zapał i wiara w zwycięstwo, oraz wzorowy porządek. Ministrowie byli wszędzie owacyjnie witani, zwłaszcza w twier-

dzę Modlin, gdzie Minister Grabski miażdżąc do zatęgi jednego z fortów, którego celne strzały wyrządziły znaczne straty bolszewikom. Na całej przestrzeni przejechanej linii bojowej, zastano dowódców oraz wyjątkowej pracy, ożywionych powodzeniem dnia wojennego. Często spotykano też naszych działających sprzymierzeńców, — oficerów francuskich.

Według opinii naszych dowódców oraz zdania wojskowych przedstawicieli państw sprzymierzonych dzień wczoraj był przełomowym w naszej sytuacji militarnej, która przedstawia się dla nas zupełnie pomyślnie. Ministrowie rozdali wojsku znajdującemu się w linii bojowej, 20 000 papierosów, które były przyjmowane z ogromnym zadowoleniem.

Ze świata.

— Z Hagi donoszą, że Trocki przybył do Mińska i będzie prowadził rokowania pokojowe, które mają się rozpocząć w poniedziałek.

— Petit Parisien podaje z Londynu, że Kamieniew w liście do Lloyga George'a zaznaczył, iż wobec nieprzyjaznego stanowiska Francji, która zawarła z Rządem polskim przymierze, rząd sowieński uważa za niepożądane zmieniać warunki rozejmowe.

— Berl. Tageblatt podaje: Doziesieniu o przygotowaniu wojskowych Francji nie powinny być traktowane jak zwykłe akcesy prasy francuskiej, albowiem z ówczesnych rządów francuskiego wynika, że odpowiedź na zwycięstwa bolszewickie musi być dalsza nad Rzem raczej, do czego Francja dąży.

— Temps podaje półoficjalnie, że rząd francuski nie wzywał Rządu polskiego do odrzucenia warunków pokojowych bolszewickich, lecz ograniczył się do wyrażenia życzenia, aby warunki pokojowe nie naruszały politycznej niezawisłości Polski.

— Jak twierdzą depesze angielskie, Niemcy z trwogą wprawdzie patrzą na zbliżanie się do nich pochodu bolszewickiego, jednak radują się z klęski Polaków. Niemcy liczą się z możliwością rozruchów komunistycznych. Radek Sobolewski, który ma mieć większy wpływ niż sam Trocki, bawi w Berlinie i pragnie stamtąd rozniecić rewolucję światową. Berlin i Wiedeń są dziś największymi centrami propagandy bolszewickiej, w których rozchodzi się ona na całym świat.

— Prawda pisze: Z powodu obecnej noty Wilsona do Włoch, że dokument ten przypomina noty antycyparskie z czasów przedrozejmowych z Niemcami, w których to notch Wilson rzekłmo występował tylko przeciw formie rządu, a miał na myśli cały naród niemiecki. Rusja jednak nie da się tak otumaniać, jak Niemcy.

— Wedle informacji z Rjeki, wielkie zgromadzenie ludności proklamowało zupełną niezawisłość miasta.

— Lloyd George ma się udać do Lucerny, dokąd ma przybyć w środę. Zbiera się już wiele delegacji, aby tam udać się do niego.

Wyjazd dziennikarzy polskich do Mińska.

Kurier Warszawski pisze:

Wczoraj wieczorem nadeszła z Moskwy depesza istrowa, podpisana przez Cziczerina. Cziczerin akceptuje w niej przyjazd do Mińska korespondentów pism, zaznaczając, że będą oni ograniczeni stosownie do przepisów wojennych. Termin wyjazdu sprawozdawców dziennikarskich nie jest dotychczas ustalony, gdyż Rząd oczekuje wiadomości od naszej delegacji, jakoteż o przebiegu rokowań.

Obywatele rękodzielnicy subskrybujcie

50% Polską Pożyczkę Państwową

Sekretaryacie Izby rękodzielniczej.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE

Różne obwieszczenia.

Z. 25/20/15 (7973 2-3)

U Eljasza Peringera, z Husakowa, dnia 4 marca 1920 w Lutowskiach zakwestjonowano jako pochodzące z kradzieży:

- kłacz kastanowata, lat około 2,
- konia (wałacha) lat około 2,
- wóz o felalnych osiach,
- uprzęż na konie,

które to rzeczy zostały powierzone osobie trzeciej w przechowanie.

Wzywa się interesowanych, ażeby w przeciągu roku od dnia zamieszczenia po raz trzeci edyktu w pismach publicznych zgłosiły się w tutejszym sądzie celem agnoskowania owego akrażonego zaprzęgu i aby swoje prawo własności wykazały.

Jeżeli w przeciągu terminu wyżej oznaczonego nikt prawa własności do wż wspomnianych koni, wozu i uprzęży nie wykazate, rzeczy te zostaną sprzedane na publicznej licytacji a uzyskane pieniądze złożone będą w myśl § 379 p. k. do kasy rządowej.

Sąd powiatowy, Oddział II.

Lutowiska, dnia 30 lipca 1920.

Cg. I. 537/20/1. Przeciw Chaji Horowitz, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu okręgowego w Jasle przez Adolfa Bauma w Koryzynie pozew o zapłatę kwoty 35 070 Mk. rpa. Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audjencję na dzień 16 sierpnia 1920 godz. 9 rano. Celem strzeżenia praw Chaji Horowitz, ustanawia się p. dr. Reichmana, adwokata w Jasle, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Chaję Horowitz w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy, Oddział I.

Jasle, dnia 27 lipca 1920. (8003)

Cg. XV. 157/20/1. W sprawie Szymona Kuty, Marji Witek, Macieja Wilka, Wojciecha Kuty, Jana Kuty, Agaty Kusowej i Agnieszki Cywowej przeciw nieznanym z miejsca pobytu Ignacemu Sroce i Janowi Sroce o reintabulowanie ich za właścicieli części realności w h. 24 Jodłówka ma być doręczona uchwała apelacyjna z 11 czerwca 1919 l. cz. B. V. 98/20 wraz z pozwem z 29 marca 1920 Cg. XV. 157/20. Ponieważ niewiadomo gdzie pozwaną przebywają, ustanawia się dlań w celu strzeżenia ich praw kuratora w osobie p. dr. Stanisława Małeckiego, adwokata w Tarnowie.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd okręgowy, Oddział II.

Tarnów, dnia 29 czerwca 1920. (8007)

Cg. I. 120/20/8. Przeciw Chielowi Holadrowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu okręgowego w Nowym Sączu przez Andrzeja i Karolinę Piotrowskich z Nowego Sącza pozew o zniesienie deklaracji zdolnej do intabulacji. Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audjencję na dzień 23 września 1920 r. o godzinie 9 rano, sala spraw Nr. 97. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Franciszka Długopolskiego, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy, Oddział I.

Nowy Sącz, dnia 9 sierpnia 1920. (8009)

Spadki.

A. 1207/19/9. Wezwanie dziedziców których pobyt nie jest wiadomy. Jan Woźniak, rolnik, zmarł dnia 13 sierpnia 1919 w Rybiu nowem. Ostatnie rozporządzenie znaleziono. Karolinę Woźniak i Marję Woźniak, których miejsce pobytu sąd nie zna wzywa się, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia dzisiejszego zgłosili się w tym sądzie. Po upływie tego czasokresu odgadzie się rozprawa spadkowa przy udziale tych dziedziców, którzy się zgłoszą i ustanowionego dla nieobecnych kuratora Jana Karczmarczyka w Rybiu nowem.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Limanowa, 3 grudnia 1919. (8017 1-3)

A. 398/19/7. Edykt z wezwaniem dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Sąd powiatowy w Limanowej ogłasza, że dnia 30 grudnia 1918 w Słopaicach królewskich zmarł Jan Curzydło pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli, w którym ustanowił dziedzica Józefa Curzydła. Ponieważ sądowi miejsce pobytu Jana Curzydła i Aaroniego Curzydła nie jest znane, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niniejszego zgłosili się w tutejszym sądzie i wniesli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Marcinem Pierschałą, ustanowionym dla nieobecnych.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Limanowa, 3 listopada 1919. (8016 1-3)

A. 428/20. W sprawie spadkowej po Janie Osękwskim zmarłym dnia 3 kwietnia 1920 r. w Mchowie, wzywa się wszystkich, którzy jako wierzyciele mają roszczenia do spadku, aby je zgłosili i wykazali w sądzie do dnia 90 w przeciwnym razie wierzytelności, które nie są zabezpieczone prawem zastawu nie otrzymają pokrycia z masy spadkowej, jeśli spadek zostanie wyczerpany przez zapłatę wierzytelności zgłoszonych.

Sąd powiatowy, Oddz. I.

Baligród, 22 lipca 1920. (7994)

Konkurs.

L. 6576/III. (7969)

Konkurs.

O-lem obsadzenia posady katechety do naucańska religii gracko-katolickiej w pańsiwowej seminarjum nauzyceielskiem męskim w Staaistawowie ogłasza się ponowny konkurs.

Podania wystosowane do Ministerstwa wyznań religijnych i oświecenia publicznego, zaopatrzone w potrzebne dokumenty, należy wnieść w przepisanej drodze służbowej do k. n. cz. w. r. 1920 r. Wniezione podania przedłoża dyrekcji i Rady szkolnej okręgowej Radzie szkolnej krajowej natychmiast po upływie konkursu.

Galicyjska Rada szkolna krajowa.

Lwów, 31 lipca 1920.

W zastępstwie: Wojkowski w. r.

Kuratele.

P. VII. 124/20/1. Zofję z Dobrowolskich Urlichową, z Nowego Sącza, p. zbawia się własności i oddaje z powodu umyślowej choroby pod kuratelę, a kuratorem ustanawia się Józefa Dobrowolskiego z Nowego Sącza.

Sąd powiatowy, Oddział VII.

Nowy Sącz, dnia 10 sierpnia 1920. (8008)

Firmy.

Firm. 111/19 Wpis firmy kupca pojedynczego. Wpisano do rejestru Oddział A. Siedziba firmy: Siatyja. Brzmienie firmy: Artur Masler, dem handlowy i komisowy w Siatyji. Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel na własny rachunek, oraz handel komisowy materiałem budowlanym i żelaznym. Właściciel firmy: Artur Masler, kupiec w Siatyji. Podpis firmy nastąpi w ten sposób, że pod brzmieniem firmy własnoręcznie podpisze imię i nazwisko Artur Masler. Data wpisu: 3 września 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kołomyja, 9 sierpnia 1919. (2117)

Firm. 12/20. Wpis stowarzyszenia z ogr. poręką. Wpisano do rejestru dnia 27 stycznia 1920. Siedziba firmy: Głogów. Brzmienie firmy: „Konsum ludowy w Głogowie stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Data statutu: Głogów dnia 2 stycznia 1920. Przedmiot przedsiębiorstwa: Stowarzyszenie celem dostarczenia członkom artykułów spożywczych i domowego zapotrzebowania. Dyrekcja: Zarząd składa się z 2 dyrektorów i 1 zastępcy. Członkami zarządu są: Mendel Leibal, Mojżesz Thaler i Chiel Goldman wszyscy w Głogowie ostatni jako zastępcy. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisuje 2 członków zarządu. Ogłoszenia następują przez obwie-

szczenia plakatami w siedzibie stowarzyszenia. Udział członków ustanowiono na kwotę 50 kor. Odpowiedzialność członków: Członek stowarzyszenia odpowiada oprócz udziałów kwotą równającą się trzekrotnej wysokości deklarowanych udziałów.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Bieszczów, dnia 17 stycznia 1920. (1894)

Firm. 6/20. Rej. C. 120. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 30 stycznia 1920. Siedziba firmy: Jasło. Brzmienie firmy: „Teropol, destylarnia teru, fabryka papy dachowej i przetworów smolowych jako to: asfaltu karbolineum, benzolu, naftoliny cementu drzewnego, smarów, pasty do butów i innych pokrewnych chemicznych przetworów. Forma Spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Kontrakt spółki: z daty Kraków dnia 2 stycznia 1920 roku. Czas trwania spółki lat 20. Kapitał zakładowy spółki 400 000 kor. Wpłacone 150 000 koron. Zawiadowcami Spółki są: 1. Inżynier Aleksander Biebling w Krakowie ul. Jasna 3. 2. Teodor Schottla w Bernie ul. Stolarska 13. Podpis firmy: firmę spółki podpisują dwaj zawiadowcy łącznie, z których jednym musi być inżynier Aleksander Biebling w ten sposób iż pod wycięniętym wypisaniem lub wydrukowaniem brzmieniem firmy obaj zawiadowcy z których jeden będzie p. Aleksander Biebling umieszczą swoje podpisy. Ogłoszenia Spółki nastąpią w jednym z krakowskich dzienników.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.

Jasło, dnia 17 stycznia 1919. (1879)

Firm. 295 Rg. C. III. 125. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Dnia 2 marca 1920. Brzmienie: Spółka naftowo-górnicza z ogr. odpow. po francusku: „Société d'Industrie Petroles a responsabilité limitée“, po angielsku: „Oilmines limited Company“ po niemiecku: „Rohöl-Bergbau G-sellschaft m. b. H.“ Siedziba: Lwów. Wpisano w rejestrze następujące zmiany: Zawiadowcami mianowani zostali: Arpad Osonka i Wilhelm Wollner, przemysłowcy naftowi w Wiedniu VI Linke, Wieseile 16.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział IV.

Lwów, dnia 2 marca 1920. (1941)

Firm. 804/19. Wpis stowarzyszenia z ogr. poręką. Wpisano do rejestru dnia 4 grudnia 1919. Siedziba firmy: Majdan Kolbuszowski. Brzmienie firmy: Spółka spożywcza, handlowa „Mieszczanka“ stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Majdanie Kolbuszowskim. Data statutu: Majdan Kolbuszowski dnia 25 października 1919. Przedmiot przedsiębiorstwa: podażenie zarobku i gospodarstwa członków przez zakupno artykułów spożywczych i sprzedaż tych członkom towarzystwa. Dyrekcja: Zarząd składa się z 3 dyrektorów i 1 zastępcy członkami zarządu są: Władysław Wierzbicki Antoni Ingram, Jan Krasiński i Adam Cebula wszyscy w Majdanie Kolbuszowskim ostatni jako zastępcy. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisują dwaj członkowie zarządu ogłoszenia następują przez afiszowanie w lokalu stowarzyszenia. Udział ustanowiono na kwotę 100 kor. Odpowiedzialność oprócz udziałów sumą równającą się dwukrotnej wysokości deklarowanych udziałów.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Bieszczów, d. 29 listopada 1919 (1895)

Firm. 849 Rg. A. 11 22. Wpis firmy pojedynczej. Do rejestru wpisano dnia 7 listopada 1919. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Adolf Freund. Przedmiot przedsiębiorstwa: sprzedaż towarów żelaznych i budowlanych. Posiadacz: Adolf Freund, kupiec we Lwowie ul. Kollataja 3.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 3 listopada 1919. (1934)

Firm. 82/19 Stow. II. 699. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm Stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Kamienka strumilowa, Brzmienie firmy: Zakład kredytowy dla handlu przemysłu w Kamience strum. Stow. zarej. ogr. poręką. 1. Członkowie Dyrekcji wystąpili przez upływ czasu Lemel Wittlin syn Dawida i Naftali Alster. 2. Członkowie dyrekcji wybrani na walnym zgromadzeniu w dniu 30 listopada 1919 na przeciąg 6 lat pensownie Lemel Wittlin syn Dawida i Naftale Alster. Data wpisu: 10 stycznia 1920.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II.

Złoczów, dnia 10 stycznia 1919. (1739)

Firm. 184/19 Rg. C. 11. Zezwała się na wpisanie do rejestru handlowego przy już zarejestrowanej firmie: dr. Eugeniusz Urbański et dr. Henryk hr. Krasiński, kołodzieja maszynowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, następujących zmian uchwalonych na Walnym Zgromadzeniu z dnia 25 listopada 1919. 1. Brzmienie firmy: dr. Henryk hr. Krasiński i spółka kołodzieja maszynowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. 2. Zawiadowcą spółki mianowano dr. Henryka hr. Krasińskiego, w miejsce dotychczasowego zawiadowcy dr. Eugeniusza Urbańskiego, który ustępuje.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 13 grudnia 1919. (1881)

Firm. 189/19. Stow. I. 131. Zmiany dotyczące już wpisanej stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 30 października 1919 r. przy stowarzyszeniu: „Towarzystwo kapeluszników w Myślenicach“, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, następujące zmiany: Zmiana firmy na: „Pierwsza parowa fabryka wyrobów kapeluszników w Małopolsce — Towarzystwo Kapeluszników w Myślenicach“ Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Stowarzyszenie opiera się obecnie na statucie zmienionym uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 21 lipca 1919 roku w §§ 1, 4, 7, 11, 30, 40, 49, 52, 62, 63, 64, 65, 66 i 71.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.

Wadowice, 30 października 1919. (1774)

Firm. 709/19 Rej. A. II. 203. Wpis jawnej spółki handlowej. Do rejestru wpisano dnia 24 września 1919 Siedziba firmy: Lwów, pasaż Hausmana 3 Brzmienie firmy: „Bracia Grosskopf i Spółka“ po niemiecku „Büder Grosskopf & Com.“ Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel papierem, przybarami do pisania, towarami galanteryjnymi, norymberskimi i kosmetycznymi, rzadziej spółki: Jawną spółka handlowa od 20 września 1919. Spólnicy: 1. Józef Grosskopf Benjamin Grosskopf 3 Małka Zwilling, kupcy we Lwowie ad 1. ul. Wybranowkiego 1, 3 ad 2. i 3. ul. Sw. Anny 5. Spólnicy łącznie a to: Józef Grosskopf z Benjaminem Grosskopfem Józef Grosskopf z Małką Zwilling i Benjamin Grosskopf z Małką Zwilling. Podpis firmy nastąpi w ten sposób, że dwaj spółnicy umieszczą pod brzmieniem firmy kolektywnie swe podpisy.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 20 września 1919. (421)

Firm. 113/19. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Kołomyja. Firma brzmie: Związek funkcyjny-rucy, służby i innych członków i. r. gminy wyznaczeniowej, stanu średniego „Samopomoc“ w Kołomyjach. zarejestrowane z ograniczoną poręką. Data statutu 20 sierpnia 1919. Przedmiot przedsiębiorstwa: a) nabywanie i dostarczanie dla członków artykułów gospodarstwa domowego i środków spożywczych; b) utrzymywanie w tym celu odpowiednich magazynów i sklepów produkując wszelkich artykułów codziennego użytku we własnym zarządzie na rachunek członków; c) przyjmowanie wkładek i dostarczanie członkom kredytu głównie celem oddłużenia. Czas trwania: nieograniczony. Dyrekcja składa się z trzech członków: dyrektora, kontrolora i skarbnika wybranych na 3 lata przez walne zgromadzenie. Podpis firmy: pod brzmieniem firmy podpis dwóch członków dyrekcji. Ogłoszenia przez przybicie w lokalach sklepowych lub publiczne obwieszczenia. Udział członków 20 koron. Odpowiedzialność: udziałami a nadto do wysokości podwójnej sumy udziałów. Data wpisu 6 grudnia 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.

Kołomyja, d. 22 sierpnia 1919. (2046)

Firm. 301/19 Stow. VII. 171. Zmiany dotyczące stowarzyszenia już wpisanej. W rejestrze stowarzyszenia wpisano dnia 11 listopada 1919 przy stowarzyszeniu: Towarzystwo kredytowe „Saa“ w Jarosławiu. stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością następujące zmiany: że na zwołanym ogólnym zgromadzeniu członków odbytym dnia 24 lipca 1919 wybrano dyrektorami dr. Leona Peipera, adwokata w Przemyslu ponownie, Abrahama Melona kupca w Jarosławiu, w miejsce Dawida Melona. Następnie uchwalono zmianę § 2 statutu, który obecnie opiewa: Przedmiot działalności stowarzyszenia, z którego wyłączanie tyl-

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.

Kołomyja, d. 22 sierpnia 1919. (2046)

ko mogą członkowie stowarzyszenia korystać, stanowią: 1. zapewnienie członkom korzystnej lokacji ich oszczędności, 2. dostarczenie członkom na mierny procent gotówki potrzebnej im w ich jakiegokolwiek rodzaju przedsiębiorstwie jako w handlu, przemyśle, rolnictwie i rzemiośle; 3. dostarczanie członkom za mierną wypracowaną towarów, surowców i półfabrykatów potrzebnych im w ich gospodarstwie domowym, tudzież w ich handlu, przemyśle, rolnictwie i rzemiośle; 4. utworzenie dla członków konsumu, w którym mogliby dla siebie i członków swej rodziny z nimi we wspólnym gospodarstwie pozostających zaopatrywać się w artykuły żywności, opału, światła, odzienie, obuwie i wszelkie inne przedmioty potrzebne im w ich gospodarstwie domowym; 5. ułatwienie członkom obrotu pieniężnego przez udzielanie im rachunku bieżącego, kredytu hipotecznego na weksle, skrypta dłużnego i zapłaty kaucyjnej tudzież przez wydanie dla członków dewiz na targi zagraniczne i nabywanie dla nich waluty zagranicznej a to przy zachowaniu obowiązujących w tej mierze przepisów; 6. ułatwienie członkom spieniężenia ich wierzytelności przez udzielanie im zaliczek na ich rymesy, przekazy kupieckie, faktury i otwarte pretensje ksiązkowe tudzież przez załatwienie im inkasa. Dalej uchwalono również zmianę §§ 13, 14 i 28 statutu w tymże protokole walnego zgromadzenia członków z dnia 24 lipca 1919 bliżej określono.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Przemyśl, dnia 8 listopada 1919. (1974)

Firm. 2/20 Bej. A. I. 57. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru A wpisano dnia 12 stycznia 1920. Siedziba firmy: Przemyśl. Brzmienie firmy: Młyn parowy W. Sochacki i Ska w Przemyślu. Przedmiot przedsiębiorstwa: Młyn parowy. Forma spółki: jawna. Spółnicy osobiste odpowiedzialni: Wojciech Sochacki właściciel realności, Józef Bartkiewicz przemysłowiec, Izak Schaebaum i Michael Goldmann kupcy w Przemyślu ul. Nowa 4. Do zastępowania są uprawnieni Wojciech Sochacki i Izak Schaebaum kolektywnie, czynność spółki rozpoczyna się z dniem 1 stycznia 1920, a zawieszona została na przeciąg lat 10, t. j. do 31 grudnia 1929. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisują kolektywnie Wojciech Sochacki i Izak Schaebaum.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. IV.
Przemyśl, 19 stycznia 1920. (1629)

Firm. 815. Rg. A II. 212. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru firm spółkowych włączono co następuje: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Spółka rolnicza handlowa „Agra” Ziemkowska i Ska. Przedmiot przedsiębiorstwa: kupno i sprzedaż maszyn, narzędzi rolniczych, ziemniaków, oleju, smarów, nawozów sztucznych, artykułów budowlanych i nabiału. Forma: jawna spółka handlowa. Spółnicy osobiste odpowiedzialni: pp. Józef Baisinger przemysłowiec we Lwowie Potockiego 25 i Stanisław Ziemkowski przemysłowiec w Cieszanowie. Zarząd filjalny: w Cieszanowie noszący firmę tak samo brzmiącą do zastępowania istniejącego zakładu głównego jest uprawniony każdy ze spółników samodzielnie. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy położy jeden ze spółników swój podpis. Dzień wpisu: 21 października 1919.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział IV.
Lwów, dnia 21 października 1919! (1648)

Firm. 535 Rg. C. III. 29. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru firm spółkowych włączono co następuje: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: „Przewóz” transportowa Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa: Wszelkiego rodzaju czynności spedycyjne i przewozowe, komisowe, załatwienie zleceń spedycyjnych, komisowych i przewozowych wszelkiego rodzaju na własny i cudzy rachunek z wyjątkiem przewozu osób, przyjmowanie i wykonywanie wszelkiego rodzaju zleceń handlowych na własny rachunek lub rachunek zlecającego w szczególności wykonywanie zleceń otrzymanych od Naczelnego Dowództwa W. P. w Warszawie lub Departamentu Ziemi wschodnich w Warszawie w sprawie sebrania, inwentaryzowania, zamagazynowania, odwiezienia do kolei i załadowania srebrych wojennej i innego rodzaju majątku ruchomego. Czas trwania przedsiębiorstwa: nieograniczony. Forma spółki: Spółka opiera się na kontrakcie z udziałem w formie aktu notarialnego z daty Lwów, dnia 16 maja 1919 L. r. 26917. Wysokość kapitału zakładowego 300 000 Mk. polskich w całości gotówką splecony. Uprawnieni do zastępowania: zawiadowcy. Zawiadowcy: dr. Ernest Adam, dyrektor Galic. Ziemskiego Banku kredyt. we Lwowie, Roman Krzyżak współwłaściciel firmy Lambert et Krzyżak, Władysław Węgrzynowski kupiec w Warszawie, Stanisław Jacowicki reprezentant prze-

mysłowców białostockich w Warszawie. Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod firmą spółki położy swe własnoręczne podpisy dwaj zawiadowcy lub jeden zawiadowca i prokurysta. Ten ostatni z dodatkiem wskazującym na prokurę. Dzień wpisu: 11 sierpnia 1919.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział IV.
Lwów, dnia 3 sierpnia 1919. (1644)

Firm. 656/18 Stow. IV. 108. Wpis stowarzyszenia: Do rejestru stowarzyszeń wpisano dnia 28 maja 1919. Siedziba stowarzyszenia: Lwów. Brzmienie firmy: Związek gospodarczy funkcyjnar uszy państw. Krajowego Urzędu gospodarczego we Lwowie. Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręka. Przedmiot i cel stowarzyszenia: nabywanie, wytwarzanie i dostarczanie artykułów gospodarstwa domowego i środków spożywczych w dobrej jakości i po tanich cenach tylko dla członków. Stowarzyszenie osiąga ten cel przez zakładanie własnych sklepów i magazynów i przez powierzanie własnym sklepom zakupu i sprzedaży towarów wyjątkowo dla własnych członków. Czas trwania stowarzyszenia nieograniczony. Statut z 19 lipca 1919. Udział wynosi 10 kor. Każdy członek odpowiada swoim udziałem i dalszą jednokrotną kwotą udziału. Ogłoszenia następują przez przybicie w lokalach sklepowych stowarzyszenia. Dyrekcja składa się z 3 członków i 3 zastępców. Członkami dyrekcji są: 1. Bruno Pokorny z 5. Higiąjusz Kotubski, 2. Zdzisław Szełęga. Zastępcami członków zarządu są: Wojciech Marehwicki, Marjan Specyjak, Czesław Pasyński. Uprawnieni do zastępowania: dyrekcja. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisują będą wspólnie dwaj członkowie dyrekcji lub ich zastępcy albo jeden członek dyrekcji lub jego zastępca z jednym prokurystą.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział IV.
Lwów, dnia 13 maja 1919. (1647)

Firma. 1406/19 Stow. V. 728. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Alwernia (powiat Chrzanów). — Brzmienie firmy: Konsum obywatelski w Alwerni, stow. zaraj. z ogrza. por. Czas trwania przedsiębiorstwa: nieograniczony. Celem stowarzyszenia jest zaopatrywanie członków w artykuły codziennego użytku, sprawowanie środków żywności, ubiorów, przedmiotów potrzebnych do gospodarstwa domowego, jak również towarów wszelkiego gatunku, a te drogą kupna, wytwarzania, lub wyrobienia i sprzedawania tychże swym członkom za gotówkę. Umowa (statut) stowarzyszenia z daty 1 grudnia 1919. Udział wynosi 20 kor. Członek może mieć więcej udziałów, każdy członek odpowiada za zobowiązania stowarzyszenia podwójną sumą deklarowanych udziałów. Ogłoszenia następują przez przybicie ogłoszenia w lokalu stowarzyszenia, prócz tego można ogłoszenia stowarzyszenia podać jeszcze w inny sposób do wiadomości członków. Zarząd składa się z 3 członków. Członkowie zarządu są: Maurycy Frischer, Israel Siegel i Jaków Staszow. Podpis firmy: Brzmienie firmy wypisane lub wyśnięte stampilą podpisane będą wspólnie dwaj członkowie zarządu. Wpisy szczegółowe: Bada nadzorcza składa się z 12 członków. Data wpisu: 22 grudnia 1919 r.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.
Kraków, dnia 15 grudnia 1919. (1505)

Firm. 22/02. Stow. VIII. 268. Wpis stowarzyszenia. Do rejestru stowarzyszenia wpisano dnia 19 stycznia 1920 r. Siedziba stowarzyszenia: Felixyn. Brzmienie firmy: konsum dla drobnych kapców i rzemieślników w Felixynie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością. Celem stowarzyszenia jest podniesienie dobrobytu swych członków przez zakupno, magazynowanie oraz sprzedaż towarów spożywczych artykułów domowego zapotrzebowania, produktów rolnych i wyrobów przemysłowych. Umowa stowarzyszenia statut z 2 października 1919, sporządzony 4 stycznia 1920 Udział wynosi 25 kor. Każdy członek odpowiada swoimi udziałami i kwotą równającą się wysokości deklarowanych udziałów. Ogłoszenia następują afiszami w lokalu stowarzyszenia i innych lokalach publicznych. Zarząd składa się z 3 członków i 2 zastępców. Członkami zarządu są: Juda Haftal, Leib Erdmann, Isak Lehrer. Zastępcami: Feiwil Stern, wesysey kupcy w Felixynie. Uprawnieni do zastępowania: dwaj członkowie zarządu. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisują będą wspólnie dwaj członkowie zarządu.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. IV.
Przemyśl, d. 17 stycznia 1919. (1975)

Firm. 294/Rg. C. III. 128. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Dnia 2 marca 1920 przy firmie: Brzmienie: „Osokeryt”.

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością po francusku: „Osokeryt société a responsabilité limitée”; po angielsku „Osokeryt limited company”; po niemiecku: „Osokeryt Gesellschaft m. b. H. Siedziba: Lwów. Wpisano w rejestrze następujące zmiany: Zawiadowcami zamianowani zostali: Arpad Csonka i Wilhelm Woller, przemysłowcy naftowi w Wiedniu VI. Linke Wienzeile 16.

Sąd okręgowy j. handlowy Oddział IV.
Lwów, dnia 2 marca 1920. (1942)

Firm. 203/19. Stow. IV. 149. Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 13 września 1919. Siedziba stowarzyszenia Lipnik (sąd pow. Bała). Brzmienie firmy: Ludowe stowarzyszenie spółkowe „Samopomoc” w Lipniku stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręka. Przedmiot przedsiębiorstwa: Dostarczanie środków żywności, części ubrań, artykułów gospodarstwa domowego i w ogóle towarów wszelkiego rodzaju przez zakupno, wytwarzanie, lub przerabianie, oraz dostarczanie tychże towarów członkom za gotówkę. Umowa Stowarzyszenia (statut) z 19 czerwca 1919 r. Udział wynosi 30 koron i jest płatny przy wstąpieniu. Każdy członek odpowiada swoim udziałem i jeszcze dalszą kwotą 30 koron. Ogłoszenia następują przez przybicie ich na tablicy ogłoszeń w lokalu Stowarzyszenia. Zarząd składa się z 3 członków. Członkami zarządu są: Adolf Michardziński nr. 558, Wiktor Fo ta nr. 452 i Franciszek Nikiel nr. 464, wszyscy wyrobniacy fabryczni w Lipniku zamieszkałi. Uprawnieni do zastępowania stowarzyszenia jest zarząd. Podpis firmy: Pod wyśniętą stampilą firmy stowarzyszenia podpisują 2 członków zarządu swoje nazwiska.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II.
Wadowice d. 13 września 1919. (1780)

Firm. 198/19. Stow. IV. 144. Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 13 września 1919 Siedziba stowarzyszenia Biała. (Sąd pow. Biała). Brzmienie firmy: Konsum robotniczy w Białej stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręka. Przedmiot przedsiębiorstwa: Dostarczanie środków żywności, części ubrań artykułów gospodarstwa domowego i w ogóle towarów wszelkiego rodzaju przez zakupno, wytwarzanie lub przerabianie, oraz dostarczanie tychże towarów członkom za gotówkę. Umowa stowarzyszenia (statut) z 29 czerwca 1919 r. Udział wynosi 30 koron i jest płatny przy wstąpieniu. Każdy członek odpowiada swoim udziałem i jeszcze dalszą kwotą 30 koron. Ogłoszenia następują przez przybicie ich na tablicy ogłoszeń w lokalu stowarzyszenia. Zarząd składa się z 3 członków. Członkami są: Franciszek Smolana, robotnik fabryczny w Białej ul. Komorowicka nr. 53, jako przewodniczący, Gustaw Foltach, robotnik fabryczny w Białej ul. św. Jana 9 jako kasjer, i Karol Misk robotnik fabryczny w Białej ul. Sutkiewicz nr. 20 jako kontroler. Uprawniony do zastępowania stowarzyszenia jest zarząd. Podpis firmy: Pod wyśniętą, stampilą firmą stowarzyszenia podpisują 2 członków zarządu swoje nazwiska.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Wadowice, d. 13 września 1919. (1777)

Firm. 744. Rg. C. III. 80. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru firm spółkowych włączono co następuje. Siedziba firmy: Gródek Jagielloński. Brzmienie firmy: Gródzka Parowa fabryka cegieł i dachówek Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Gródku Jagiellońskim. Przedmiot przedsiębiorstwa: 1. Zakupno cegielni maszynowej ze stacją suszarną w Gródku Jagiellońskim, jej uruchomienie, jak również zakupno i innych fabryk wyrobów keramicznych, wapniarek, kamieniołomów i piaskowni tak w Małopolsce jakoteż i w innych miejscowościach Polski, lub też zakupno potrzebnych gruntów i wystawienie takich budowli, zakupno wszelkich przyborów i maszyn, których załatwienie takich fabryk wymagać będzie i zmontowanie takich. 2. Prowadzenie cegielni lub cegielni i fabryk wyrobów keramicznych, wapniarek, kamieniołomów i piaskowni na własny rachunek i załatwienie wszystkich czynności, jakie z prowadzeniem takich fabryk są związane. 3. Wyrób maszynowy cegieł normalnych, dętych, cegieł do stropów systemu Pfeifera, dachówek, drenów, nasad kominiowych i t. p. wyrób kafli do pieców i kuchni i płytek tak podłogowych, jak okładkowych, wypalanie wapna, wyrób szutru, wykop piasku i sprzedaż tychże artykułów. 4. Zakładanie składów wyrobów keramicznych własnych jak pod 3. we Lwowie lub w innych miejscowościach Polski, przy moźażeniu na skład cudzych materiałów i sprzedaż takichże na rachunek składających. 5. Nabywanie składanie i popieranie takich samych lub podobnych przedsiębiorstw, uczestnictwo w tych przedsiębiorstwach lub w odnośnych interesach, jużto

pośrednio jużto bezpośrednio, podejmowanie się zastępstw takich lub podobnych przedsiębiorstw. 6. Wszelkiego rodzaju czynności handlowe w granicach celów Spółki oraz prowadzenie wszelkich interesów handlowych których cele spółki popierały. 7. Zakładanie filii ekspozytur i agentur w Małopolsce i w innych częściach Polski. Forma spółki: Spółka opiera się na kontrakcie z udziałem w formie aktu notarialnego z daty Lwów 21 września 1919 L. rep. 6751. Wysokość kapitału zakładowego 530.000 kor. w całości wpłacone. Uprawnieni do zastępowania dwaj zawiadowcy kolektywnie lub jeden zawiadowca i prokurysta w razie ustanowienia Zawiadowcy: Józef Linder inżynier we Lwowie ul. Koperaka l. 15 a) i Wolf Tieger, właściciel cegielni w Gródku Jagiellońskim. Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieszczają swe podpisy własnoręcznie dwaj zawiadowcy lub zawiadowca z prokurystą w razie ustanowienia ostateczni z dodatkiem wskazującym na prokurę. Ogłoszenia następują będą: zwolnienie Walnego zgromadzenia przez listy polecone. Spółka ma radę nadzorczą złożoną z 5 członków. Dzień wpisu 15 listopada 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 14 listopada 1919. (1657)

Firm. 816/19. Wpis stowarzyszenia z ograniczoną poręka. Wpisano do rejestru dnia 19 stycznia 1920. Siedziba przedsiębiorstwa: Bieszczów. Brzmienie firmy: „Zjednoczenie” związek dla zakupu i sprzedaży drzewa i węgla stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręka w Bieszczowie. Data statutu: Bieszczów dnia 18 listopada 1919. Przedmiot przedsiębiorstwa: Stowarzyszenie celem podniesienia dobrobytu członków przez załatwienie im nabycia węgla i drzewa. Dyrekcja: Zarząd składa się z 3 członków, i 1 zastępcy. Członkami dyrekcji są: Horach Jakób Dru ker, Meier Frey, Józef Jam i Samuel Leib Weibschbaum, ostatni jako zastępcy, wszyscy w Bieszczowie. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisują będą dwaj członkowie zarządu. Ogłoszenia następują przez obwieszczenie afiszami. Udział członków ułożony na kwotę 50 K. Odpowiedzialność członków: Członek stowarzyszenia odpowiada oprócz udziałów sumą równającą się jednokrotnej wysokości deklarowanych udziałów.

Sąd okręgowy Oddział V.
Bieszczów, dnia 27 grudnia 1919. (1783)

Firm. 3000/19. Stow. IV. 118. Zmiany dotyczące już wpisanej stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 29 listopada 1919 przy stowarzyszeniu „Wiklin” Przemyśl kaszykarski i uprawa wikliny w Żywcu stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręka następujące zmiany. Skonsumi prawa stowarzyszenia opierają się obecnie na statucie zmienionym uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 17 października 1919 w następujących punktach: 1. Brzmienie firmy ulega zmianie o tyle, że zamiast słów końcowych „uprawa wikliny w Żywcu” mają być wstawione słowa: „uprawa wikliny w Oświęcimiu i Żywcu. 2. w § 1 statutu zamiast słów „Siedziba Stowarzyszenia jest Oświęcim”, 3. w § 9 statutu odpada druga część, to jest słowa od „z tem jednak ograniczeniem” do końca.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział IV.
Wadowice, dnia 29 listopada 1919. (1775)

Firm. 240/19. Stow. IV. 159. Wpis Stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 13 września 1919. Siedziba stowarzyszenia: Wadowice. Brzmienie firmy: Konsum techników stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręka w Wadowicach. Przedmiot przedsiębiorstwa: Samopomoc w zaopatrywaniu członków w artykuły codziennego użytku. Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 22 sierpnia 1919 roku. Udział wynosi 50 kor. i jest płatny przy wstąpieniu. Każdy członek odpowiada za zobowiązania stowarzyszenia podwójną sumą deklarowanych udziałów. Ogłoszenia następują przez afiszowanie na drzwiach lokalu konsumu. Zarząd (Dyrekcja) składa się z 3 członków. Członkami zarządu są: Józef Pindalski, inżynier, Aleksander Winnicki inżynier i Kazimierz Bakowski, oficer, wszyscy w Wadowicach. Uprawniona do zastępowania stowarzyszenia jest Dyrekcja. Podpis firmy zawiera firmą odbitą pieczęcią, oraz podpis dwóch członków dyrekcji.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 13 września 1919. (1787)

Firm. 278/19. Poj. II. 14. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Dnia 30 października 1919. Brzmienie: Teodor Felix. Siedziba: Andrychów. Przedmiot przedsiębiorstwa: farbiarstwo wpisano następujące zmiany: Umarł posiadacz firmy Teodor Felix. Obecnie posiadaczką firmy Regina Felix, wdowa po Teodorze w Andrychowie, która firmę podpisują będą w ten sposób, iż

pod wyciśnięciem pieczęcią brzmieniem firmy wypisze jeszcze własnoręcznie toż brzmienie firmy Teodor Felix.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Wadowica, d. 30 października 1919. (1784)

Firm. 9/20 Stow. I. 9. Likwidacja stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 23 stycznia 1920 przy stowarzyszeniu: Towarzystwo zaliczkowe rolne w Przemysłu stowarzyszenia zarejestrowane z nieograniczoną odpowiedzialnością: Uchwała walnego zgromadzenia 22 grudnia 1919 rozwiązano stowarzyszenie i zarządzono likwidację. Likwidatorzy: Józef Kaszuba dyrektor Towarzystwa zaliczkowego rolnego w Przemysłu, Wincenty Zagórski urzędnik powiatowego Towarzystwa, Roman Gorgolewski kupiec w Przemysłu, Tadeusz Osiński kupiec w Przemysłu, galic. akc. Bank kupiecki we Lwowie. Firma likwidacyjna: Towarzystwo zaliczkowe rolne w Przemysłu stow. zarejestrowane i z nieogr. odpowiedzialnością w likwidacji. Podpis firmy: Dwóch likwidatorów będą wspólnie podpisywać firmę likwidacyjną. Za likwidatora Galic. akc. Bank kupiecki we Lwowie podpisywać będą pod firmą tego Banku dwaj z poniżej wymienionych osób: Wacław Zmudzki dyrektor, Wacław Kwiatkowski wicedyrektor. Stefan Kiszczowski wicedyrektor, Alfred Batsch prokurent. Wzywa się wierzycieli do zgłoszenia swoich pretensji.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Przemyśl, dnia 17 stycznia 1920. (1627)

Firm. 27/20. Raj. B. I 13. Do rejestru handlowego dla firm spółek akcyjnych należy wpisać: Siedziba zakładu głównego: Lwów, filja Przemysłu. Brzmienie firmy: Galicyjski Akcyjny Bank kupiecki we Lwowie, filja w Przemysłu. Kierownikiem filii i wicedyrektorem jest Józef Kaszuba w Przemysłu zamieszkały. Prokurę nadano Władysławu Zagórskiemu w Przemysłu zamieszkałemu.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział IV.
Przemyśl, d. 24 stycznia 1920. (1628)

Firm. 1/20. Stow. VIII 256. Wpis stowarzyszenia. Do rejestru stowarzyszeń wpisano dnia 7 stycznia 1920. Siedziba stowarzyszenia: Jaworów. Brzmienie firmy: Konsum Urzędniczy w Jaworowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością. Celem stowarzyszenia jest nabywanie wszelkich artykułów i przedmiotów użytku domowego, produktów rolnych, rozdział i sprzedaż członkom konsumu. Umowa stowarzyszenia statutu z 26 grudnia 1919. Udział wynosi 50 kor. Każdy członek odpowiada swoimi udziałami a nadto dwukrotną kwotą deklarowanych udziałów. Ogłoszenia następują przez umieszczenie w lokalu stowarzyszenia i „Gazecie Lwowskiej”. Zarząd składa się z 3 dyrektorów i 2 zastępców. Członkami zarządu są: Stanisław Eminowicz nacelnik sądu, Jan Smutachowski sekretarz, August Bałutowicz oficjal podatkowy. Zastępcy: Jan Krogulecki zarządca podatkowy, Czesław Dacord oficjal sądowy, wszyscy w Jaworowie zamieszkałi. Uprawnieni do zastępstwa: dwaj dyrektorowie. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie dwaj członkowie zarządu.

Sąd okręgowy, jako handlowy, Oddział IV.
Przemyśl, dnia 3 stycznia 1920. (1626)

Firm. 13/20/Stow. III. 625. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarządkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Stryj. Brzmienie firmy: Stowarzyszenie gospodarcze urzędników w Stryju, stowarzyszenie zarejestrowane z ogr. poręką. Zmiana statutu: w §§ 11, 12 b) i 15 nastąpiła na walnym zgromadzeniu dnia 25 stycznia 1920 w brzmieniu zawartem w opisie protokołu tegoż walnego zgromadzenia. Członkowie dyrekcji wystąpili: Erazm Semkowicz i Józef Weissblum. Członkowie dyrekcji wybrani: Jacek Pawlik i Julian Wojtyczka. Wysokość udziału dotąd 20 K. Obecnie 100 K. Data wpisu: 14 lutego 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 25 lipca 1920. (1601)

Firm. 57/20. Wpis do rejestru dnia 10 lutego 1920. Siedziba firmy: Rzeszów. Brzmienie firmy: Związek spółek spotywczych urzędników i funkcjonariuszy państwowych w Rzeszowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Data statutu: Rzeszów 15 stycznia 1920. Przedmiot przedsiębiorstwa: zaopatrywanie członków w artykuły codziennego użytku. Dyrekcja: zarząd składa się z 5 członków dyrektorów i 2 zastępców. Członkami zarządu są: Włodzimierz Hosiwicki, Franciszek Sudy, Tadeusz Radwanski, Władysław Taras i Zygmunt Tutecki a zastępcami dr. Zygmunt Tałsiewicz i Antoni Bereś. Podpis firmy: Brzmienie firmy p.d. pisywać będą dwaj członkowie dyrekcji. O-

głoszenia następują przez wywieszenie w lokalu stółki. Udział członków wynosi przeliczeniowo 150 koron. Odpowiedzialność: członkowie stowarzyszenia odpowiadają oprócz deklarowanych udziałów jeszcze kwotą równającą się wysokości deklarowanych udziałów.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 10 lutego 1920. (1561)

Firm. 628/19. Sąd okręgowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarządkowo-gospodarczych przy firmie Spółka odpowiedzialności i pomocy w Borku Starym, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, że na walnym zebraniu w dniu 1 czerwca 1919 w miejsce wstępującego przewodniczącego Stanisława Szary oraz członków zarządu Jędrzeja Smiałka i Marcina Barana wybrano ks. Ignacego Krysakowskiego, proboszcza w Borku Starym, przewodniczącym zarządu; Mehała Zymę, gospodarza w Borku Starym, zastępcą przewodniczącego; wreszcie Wojciecha Halonia i Piotra Opickę, gospodarzy z Borku Starego, członkami zarządu. Wpis ten ogłasza się.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów, d. 21 października 1919. (1540)

Firm. 507/Stow. IV. 29 Sąd okręgowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym przy firmie: Towarzystwo spotywcze „Konsum”, stow. zarej. z ogr. poręką w Rzeszowie wpis zmiany §§ 23, 28 i 36 statutu.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów, d. 15 listopada 1919. (1557)

Firm. 78/18 Stow. IV. 134 Wpis stowarzyszenia. Do rejestru stowarzyszeń wpisano: Siedziba stowarzyszenia: Zmigród nowy. Brzmienie firmy: Konsum spotywczo-gospodarczy żydów polskich. Stowarzyszenie zarejestrowane z ogr. odpow. Statut z 23 czerwca 1919. Udział wynosi 50 K. Każdy członek odpowiada swoimi udziałami i sumą deklarowanych udziałów. Ogłoszenia następują przez obwieszczenie w lokalu stowarzyszenia. Zarząd składa się z 5 członków. Członkami zarządu są: Salomon Selbawetter, Osiar Buchsbaum, Henryk Kinsger, zastępcy Jakób Bab, Jakób Braunfeld. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie w ten sposób, że dwaj członkowie zarządu pod stemplą firmę wypiszą lub odbiją połączając swoje podpisy.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 28 czerwca 1919. (2153)

Edykta w sprawach uznania za zmarłego.

T. IV. 45/20 (2). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Sylwester Nycza syn Franciszka i Teresy, urodzony w r. 1878 we Włoszycy pow. Oświęcim, z 12 sierpnia 56 pp., dał ostatnią wiadomość w listopadzie 1914 r.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 ustawy cyw., przeto zarządza się na prośbę jego żony Anny we sprawach postępowania, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, ażeby udzielono sądowi lub kuratorowi panu adwokatowi dr. Kubickowskiemu wiadomości o powyższym wymienionym.

Sylwestra Nycza wzywa się, aby się stawił przed podpisany sąd, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 20 grudnia 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, 13 kwietnia 1920. (6095)

T. 82/20 (3). Dmytro Sołyma syn Michała, ur. w r. 1838 w Woli postolowej powiat Lisko, odszedł na wojnę w sierpniu r. 1914 jako żołnierz 45 pp. Walczył na froncie rosyjskim. Od połowy sierpnia 1915 r. wszelki ślad za nim zaginął.

Sąd okręgowy w Sanoku wzywa każdego, ktoby o życiu Dmytra Sołymy miał jakikolwiek wiadomość, aby dał o tem znać sądowi lub kuratorowi nieobecnemu adwokatowi dr. Słackie w Sanoku, w przeciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania, t. j. najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1921. Jeżeli w tym czasie sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego, uzna go na ponowny wniosek za zmarłego, a jego małżeństwo z Hanią z Pełchowiczów za rozwiązane.

Kuratorem nieobecnego i obrońcą węgła małżeńskiemu mianuje się adw. dr. Wojciecha Słackę w Sanoku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Sanok, 22 czerwca 1920. (7859)

T. IV. 47/20 (2). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Antoni Gross ur. w r. 1878 w Słopnicach królówskich i tam zamieszkały przed 20 laty udał się do Ameryki i od tego czasu nie dał o sobie znaku życia.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 ust. cyw. w brzmieniu § 1 ces. rozp. z dnia 31 marca 1918 L. 128 Dz. p., przeto wdraża się na prośbę Marii Biedronskiej w Słopnicach królówkich postępowanie celem uznania za zmarłego, zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi wiadomości o powyższym wymienionym, a zaginionego wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 31 maja 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, 16 kwietnia 1920. (7890)

T. IV. 25/20 (4). Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Walenty Pasko z Kozodrzy, powołany do służby wojskowej w czasie mobilizacji z r. 1914 przy 40 p. p. brał następnie udział w walkach w obronie twierdzy Przemyśla we wrześniu r. 1914. W dniu 25 września 1914 jak zeznał sprzyśnięty świadek Józef Przydyś, Walenty Pasko wraz z oddziałem do którego należał wyruszył w kierunku Medyki do ataku i w czasie przechodu wśród silnego ognia karabinowego ze strony rosyjskiej padł na ziemię. Świadek Ludwik Florkiewicz zaprzysiężony stwierdził, iż jako przewodca oddziału sanitarnego stwierdził na pobojowisku z całą stanowczością śmierć Walentego Pasko w dniu 25 września 1914, że tenże był ranny w czoło i że na drugi dzień go pochował.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że osoba wymieniona poniosła śmierć, przeto na prośbę Piotra Pasko wdraża się postępowanie, celem udowodnienia jej śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby do dnia 1 października 1920 albo sądowi albo panu Franciszkowi Statukowi, wójtowi z Kozodrzy, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie powyższego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów, 10 maja 1920 (8004 1-3)

T. IV. 30/18 (3). Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Akami sądu powiatowego w Bieczu Z. 47/18 wykazało, że chorego umysłowo Jakób Libussowski syn Wojciecha i Agaty, urodził się 27 kwietnia 1873 w Łazach dębowieckich a zamieszkały w Lubli, wyjechał z Lubli dnia 2 maja 1918 i wędrując zaszedł do Libuszy, gdzie w dniu 5 maja 1918 w rzece Bopie utonął i jako z nazwiska niemianny na cmentarzu w Bieczu pochowany został.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że osoba wymieniona poniosła śmierć, przeto na prośbę Wroniżi Libussowskiej wdraża się postępowanie celem udowodnienia jej śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 1 stycznia 1921 albo sądowi albo adwokatowi dr. Gabryśewskiemu w Jasle, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Jasło, 2 grudnia 1919. (8001)

T. 153/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Włodzimierz Brycki urodzony 23 lipca 1889 w Pakości, żołnierz 24 p. obr. kraj., 27 sierpnia 1914 zginął koło Bilgorszaja.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci po myśli § 24 i 277 ustawy cyw. i ustawy z dnia 16 lutego 1883 Dz. p. p. Nr. 20 i § 5 ustawy z 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 239, przeto wdraża się na prośbę Pauliny Bryckiej postępowanie, celem uznania wymienionego za zmarłego, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi lub p. dr. Hładkiemu, adwokatowi w Przemysłu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węgła małżeńskiemu.

Włodzimierz Bryckiego wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Po 6 miesięcznym okresie od ogłoszenia w Gazecie sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemyśl, 31 maja 1920. (7347 2-3)

T. IV. 181/19 (2). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Z zeznaniem świadka Stanisława Gajdy i poświadczaniem urzędu gminnego w Ujeździe z 25 listopada 1919 L. 228 stwierdzonem zostało, że Jan Gajda syn Wojciecha i Tekli, urodzony w Ujeździe dnia 21 stycznia 1897 wjechał na wojnę 30 lipca 1916 walczył na froncie włoskim, tam zginął i od czerwca 1918 nie dał dotąd znaku życia.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego domniemanie śmierci w myśl § 24 u. c., przeto wdraża się na prośbę Tekli 1 voto Gajda 2 voto Opiełowej postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi lub p. adwokatowi dr. Maksymilianowi Lipińskiemu w Jasle, którego ustanawia się kuratorem.

Stanisława Gajdę wzywa się, aby stawił się przed podpisany sąd lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1 września 1920 r. sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Jasło, 1 maja 1920 (7995 2-2)

T. 173/20 (4). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jacek Turko syn Jana i Katarzyny, urodzony w Duńkowicach 23 października 1896, jako żołnierz 90 pp., zabity pod Monte Grajo w grudniu 1917.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci zarządza się na wniosek Dmytra Haatko postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi albo p. dr. Grossmannowi, adwokatowi w Przemysłu, którego ustanawia się kuratorem.

Jacenta Turko wzywa się, aby stawił się przed podpisany sąd, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po 6 miesięcznym okresie od ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej, sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemyśl, 12 czerwca 1920. (7088 2-3)

T. IV. 70/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Zofia z Czosayków Flisowa z Łukowej urodzona dnia 21 stycznia 1841, licząc lat około 30, popadła w chorobę umysłową. Za poradą ludzi s. p. Jan Flis matkę Zofii wyjechał z nią do Kalwarji Zebrzydowskiej, w czasie w drodze udowodnienia jej wyzdrowienia. Na porządku w Mysłowicach s. p. Jan Flis spełniając wolę żony udał się na zakupno kartki dla niej, porzostawiając ją na wiosie, gdy stoli wrócił, nie zastał na wiosie swojej żony Zofii Flis, która w międzyczasie zginęła i odtąd wszelki ślad o niej zaginął. Od tego czasu upłynęło lat około 50 bez jakiegokolwiek wiadomości o niej w rodzinie i gminie.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę Józefa Flisa postępowanie, celem uznania za zmarłą, zaginioną. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Julianowi Kryplewskiemu, adwokatowi w Tarnowie, wiadomości o powyższym wymienionej.

Zofię Flisową wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawiła się, lub w inny sposób uwiadomiła o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 września 1921 roku rozstrzygnie o uznaniu za zmarłą.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów, 12 lipca 1920. (7950 3-3)

T. 805/19 (4). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Oksa Maciuniak syn Kacela, ur. 9 marca 1865, zamieszkały w Czyżycach i tam przywilejny, wstąpił do wojska austr. w sierpniu 1915. W r. 1916 zachorował i został adstawiiony do szpitala wojskowego w Brodach, skąd nie powrócił ani do swego oddziału, ani do swego domu, ani też nie dał znaku życia o sobie.

Można zatem przyjąć, że sądząc warunki ustawowego domniemanie śmierci w myśl § 24 L. 2 ustawy cyw. Wobec tego na wniosek Marii z Hotozów Maciuniak wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiemu zawartemu w dniu 12 lutego 1911 za rozwiązane. Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi albo adw. dr. Maksymilianowi Appenzehlerowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węgła małżeńskiemu.

Oksę Maciuniaka wzywa się, aby się jawnie przed podpisany sąd, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd

ostatecznie orzeknie na ponowny wniosek po dniu 1 listopada 1920 roku o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu węzła małżeńskiego.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, 13 kwietnia 1920. (7508)

T. 337/20 (4). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Roman Woźny ur. 1 września 1878 w Salasach, tamże zamieszkały i przynależny, wstąpił z ogólną mobilizacją w r. 1914 do armii austr. przy 84 pp. w Jarosławiu. Z Jarosławia odszedł w pole i pod Bardyjowem zachorował na czerwonkę. Od tego czasu nie dał o sobie znać życia i wszelki ślad o nim zaginął.

Można zatem przyjąć, iż sądzą warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 L. 2 ust. cyw. Wobec tego na wniosek Eufrozyny Woźnej wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego zawartego na dniu 6 lutego 1904 za rozwiązanego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi, lub p. adw. dr. Józefowi Kahanemu we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego.

Romana Woźnego wzywa się, aby się stawił przed podpisanym sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd ostatecznie orzeknie na ponowny wniosek po dniu 1 grudnia 1920 roku o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu węzła małżeńskiego.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, 12 maja 1920. (7512)

T. 183/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Tomasz czyli Tymko Sołtys, urodzony w Zarzeżu 18 lipca 1883, jako żołnierz 89 pp. w bitwie przeciw Moskalom 29 sierpnia 1914 między Zamosem, Tomaszowem a Romanowem ugodzony kulą w czoło umarł.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ustawy cyw. i ustawy z 16 lutego 1883 Nr. 20 Dz. p. p. i z 31 marca 1918 L. 128 Dz. p. p., zarządza się na wniosek Anny Sołtysowej postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi, albo p. dr. Schwarowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego.

Tomasza Sołtysa wzywa się, aby stawił się przed tutejszym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po bezskutecznym upływie 6 miesięcznego czasokresu od ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej, sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemyśl, 23 czerwca 1920. (7344 1-3)

T. 197/20 (4). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Stanisław Chmura w Pawłosiowie, żołnierz 90 pp. w jesieni 1916 r. na froncie rumuńskim został ranny i nie daje wiadomości.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ustawy cyw. i ustawy z dnia 16 lutego 1883 Nr. 20 i z 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, zarządza się na wniosek Anny Chmura postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą i uznania małżeństwa tegoż zawartego w Bratynie 9 lutego 1914 z Anną Chmurą za rozwiązane, a zarazem ogłasza się, ażeby udzielić wiadomości o zaginionym sądowi albo panu dr. Smutnemu, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego.

Stanisława Chmurę wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciomiesięcznym czasokresie od ogłoszeniu w Gazecie

Lwowskiej, sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemyśl, 11 czerwca 1920. (7345 1-3)

T. 92/20 (4). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Dymitr Gara, syn Jana i Anny, urodzony w Arłamowie 2 listopada 1892, jako jeńiec cywilny zmarł w jesieni 1915 na Syberji.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ust. cyw. i ustawy z 16 lutego 1883 Dz. p. p. Nr. 20 i § 5 ustawy z 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 239, zarządza się na wniosek Jany Gery postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi, albo p. dr. Axerowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem.

Dymitra Gara wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po 6 miesięcznym okresie od ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej”, sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemyśl, 31 maja 1920. (7316 1-3)

T. 321/19 (4). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Matwisyk, syn Jana i Marji, urodzony 21 września 1883 w Budymiu, jako żołnierz 89 pp. w listopadzie 1914 w bitwie koło Pekiłowicy zaginął i nie daje wiadomości o sobie.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ust. cyw. i ustawy z 16 lutego 1883 Nr. 20 i § 5 ustawy z dn. 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, zarządza się na wniosek Anny Matwisyk postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwaniem, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi albo p. dr. Schnebaumowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego.

Michała Matwisyka wzywa się, aby stawił się przed tutejszym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po bezskutecznym upływie sześciomiesięcznego czasokresu od ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej”, sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemyśl, 31 maja 1920. (7319 1-3)

T. 306/19. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci Józefa Liebersbacha. Józef Liebersbach urodony 27 października 1887 i zamieszkały w Nowym Karoluzku, powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. armji i od tego czasu nie ma o nim żadnych wiadomości. Świadek Franciszek Hoen kochał, że służąc razem z Józefem Liebersbachem, widział jak między innymi Liebersbach został trafiony granatami i pozostał na placu boju. Wykluczeniem jest, by tenże pozostał przy życiu, gdyż wówczas nie było rannych w ich kompanii, tylko zabici. Było to dnia 7 września 1914.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobne, że Józef Liebersbach poniósł śmierć, przeto na prośbę Katarzyny Liebersbach zarządza się postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, ażeby awiadomiono sąd albo Marcina Kosteckiego w Nowym Karoluzku, którego ustanawia się kuratorem aż do dnia 30 października 1920 o zaginionym.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po p. adw. dowodów będąc dzień rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, 2 maja 1920. (7157)

T. 141/20 (2). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Michalicha urodzony 6 listopada 1879 w Ostrawie pow. Jarosław, zamieszkały w Stanisławowie, powołany ogólną mobilizacją 1914 roku do 90 pp. armji austr. brd. udział w bitwie pod Przemyślem i od tego czasu nie ma o nim żadnych wiadomości.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci z § 1 ustawy z 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128 i 129, przeto wdraża się na prośbę Eudokji Michalichy w Stanisławowie postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub p. Grzegorzowi Chomyn, podurzędnikowi poczt. w Stanisławowie, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomości o powyższym wymienionym.

Michała Michalichę wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem jawił się lub w inny sposóbawiadomił o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 30 listopada 1921 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, 8 marca 1920. (6817)

T. 203/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Prokop Hrycaj gospodarz z Bełżca urodzony w r. 1876, został powołany do służby wojskowej, a wedle kartki pocztowej Czerwonego Krzyża z daty Wiednia 21 maja 1918 pozostawał on w rezerwowym szpitalu w Szopronie chorym i od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął. Wedle opowiadań zmarłego już świadka Michała Wodnickiego, Prokop Hrycaj umarł w lipcu 1916 w szpitalu w Szopronie na suchoty, a okoliczności te potwierdza również poswaśczenie urzędu gminnego w Bełżcu z daty 25 marca 1920.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 u. c. i § 1 i 2 ustawy z dnia 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, przeto wdraża się na prośbę żony jego Anny Hrycaj postępowanie, celem uznania Prokopa Hrycaja za zmarłego zaginionego, a małżeństwa jego z Anną Hrycaj zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Naglerowi, adwokatowi w Złoczowie, którego zarazem ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomości o powyżej wymienionym.

Gdyby Prokop Hrycaj mimo to żył, wzywa się go, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposóbawiadomił o życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 lutego 1921 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Złoczów, 21 maja 1920. (6182)

T. 156/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wasyl Sabryga syn Iwana urodzony w r. 1882 w Borkowie, powołany został w r. 1914 do czynnej służby wojskowej przy 31 p. p., a po upadku Prusya dostał się do niewoli rosyjskiej. Ostatnia jego wiadomość z niewoli rosyjskiej pochodziła z początku roku 1918. Od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął, co stwierdza również poświadczanie urzędu gminnego w Borkowie.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 u. c. i § 1 i 2 ust. z dnia 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, przeto wdraża się na prośbę żony jego Marji Sabryga postępowanie, celem uznania Wasyla Sabrygi za zmarłego zaginionego, a małżeństwa jego z Marją Sabrygą zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Feldmanowi, adwokatowi w Złoczowie, którego ustanawia się zarazem obrońcą węzła małżeńskiego — wiadomości o powyżej wymienionym.

Gdyby Wasyl Sabryga mimo to żył, wzywa się go, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposóbawiadomił o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 sierpnia 1921 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.
Złoczów, 19 maja 1920. (6181)

T. 295/20 (4). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Wielkopolski syn Andrzeja i Zofji urodzony 25 maja 1881 w Janowie, z ogłoszeniem ogólnej mobilizacji wstąpił do armji austr. Ostatnia wiadomość od niego pochodziła z listopada 1915 z Gracu, gdzie przybywał jako chory w szpitalu. W grudniu 1915 otrzymała Anna Wielkopolska żona Michała od mieszanego jej towarzysza broni Michała kartkę w której tenże donosi, iż Michał Wielkopolski zmarł na czarną ospę w szpitalu, przyczem oddał jej rzeczy, pieniądze i fotografie.

Można zatem przyjąć, iż sądzą warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 l. 2 ustawy cyw. Wobec tego na wniosek Anny Wielkopolskiej zarządza się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą a związku małżeńskiego zawartego na dniu 15 listopada 1908 za rozwiązane. Wiadomości o zaginionym należy podać sądowi, lub adw. p. dr. Juljuszowi Fellowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego.

Michała Wielkopolskiego wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd ostatecznie orzeknie na ponowny wniosek po dniu 1 listopada 1920 o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu węzła małżeńskiego.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, 21 kwietnia 1920. (7152)

Amortyzacje.

T. 587/20 (4). Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Antoniny Besteckiej podejmuje się postępowanie, celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych które wnioskodawcy miały zaginać; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu sześciu miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia płatności wierzycielności, przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznają sąd po upływie tego, terminu te papiery wartościowe za umorzone.

Oznaczenie papierów wartościowych: Kwity prenotacji lwowskiego akc. Zakładu zastawniczego Nr. 34 i 35 na kwity zastawnicze tegoż zakładu Nr. 3199 i 3279.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 26 lipca 1920. (7998)

T. IV. 49/20 (3). Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Natana Finka recte Jodiewera z Dębicy podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które miały zaginać, wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu sześciu miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznają sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone.

Oznaczenie papierów wartościowych: Książeczka wkładkowa Wiedeńskiego Banku związkowego, Ekspozyt ra w Tarnowie zapatrzona Nr. 6374 na 26.000 kor. opiewająca go a na imię Heleny Fiak wystawiona.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 3 czerwca 1920. (8005)

DONIESIENIA PRYWATNE

Pracownia nowoczesnej fotografii „Henera“ znajduje się we Lwowie tylko przy ul. Koralińskiej L. 4. (boczna Akademickiej i Zimorowicza).

Dnia 23 sierpnia o godzinie 9-tej odbędzie się publiczny przetarg przesyłek niepodjętych i nadliczbowych w magazynie tutejszego Urzędu ruchu.

Biura reklamacyjne.

2 Drukarz W. Łosiński

HURTOWNIA

monopolu sztucznych środków słodzących

Ludwik Hoszowski
Lwów, ul. Akademicka l. 3

zawiadamia, że pobór sacharyny za miesiąc sierpień i wrzesień zaczyna się z dniem 17 sierpnia.

Kupicie Dobrobytu i Odrodzenia Polski!

Handlowy
Wieloletnia praca

Józef Ziemiński.

Katolicki postępowy i demokratyczny